Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

rabile. aq̃ ē alienat̃ ex anim̃ q̃ auditori sum.
humile q̃ negligit̃ a bauditore. ⁊ n̄ magnope ad
rendendu uidet̃. ancepsi q̃ aut iudicatio dubia
ē. aut causa ⁊ honestatis ⁊ ip̄tudinis particeps.
ut benuolentia paria. ⁊ offensione ē obscurum.
i q̃ aut tardi auditores ſ aut difficiliorib̃ ad cog
noscendu negotii causa ē iplicata. K An sēp p
spicue exordiri debet orator. A Aliq̃ndo p̄spi
cue aliq̃ndo p̄ercutione p̄spicua oratio ē qua
mox animū auditoris fauet. ut i honesto grie cau
sa ē. illa u q̃ p̄ercutiū sit. cla subit animū audi
toris. ut i humili ancipiti obscuro cause grie
facendu ē. ſ. ⁊ hoc facendu ē qd exordiū sententia
rū. ⁊ q̃ uitatis plurimū deb habe. ⁊ omino oma
q̃ ad iquitate p̄tinent. ostentationes ū ⁊ cōm
nitudines minimū. Ipsa qd exhibit suspicio q
cla artificiose diligentie nasci. q̃ maxime
orationi fidē ⁊ oratori adimit auctoritatē. K
Ecce habeo q̃m exordiri debeat causa. nc nar
rationis textū expone. A Narratio ē ceru
gestarū aut ut gestarū expositio q̃ tria deb
habe. idē ut breuis. ut apta. ut p̄babilis sit.
Breuis erit ſ unde necesse ē idē iteū sumat
⁊ n̄ abultimo repetet̃ ⁊ ſ cui rei satis erit
sumā dixisse ei parter. n̄ dicent̃. ⁊ ſ sepe satis
ē qd factū sit dicē. ut ne narras q̃m admo
dū sit factū. ⁊ ſ n̄ longi q̃ op ē inarrando p̄ce
det̃. ⁊ ſ nulla ire alia tinet oratio. ⁊ ſ ita dicet̃
ut n̄ nūq̃ exeo qd dictū sit. id qd n̄ sit dictū